

Sygn. akt IV RC 295/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2017r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział IV Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący : SSR Krzysztof Kaźmierski

Protokolant : st. sekr. sąd. Małgorzata Będzińska

po rozpoznaniu w dniu: 11.09.2017r.

na rozprawie sprawy

z powództwa P. K.

przeciwko K. K.

- alimenty - O ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

1. uchyła obowiązek alimentacyjny powoda P. K. wobec pozwanej K. K. ostatnio ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27.01.2005r. wydanego w sprawie IC 1694/03 z dniem 26.04.2017r.,
2. kosztami postępowania obciąża strony w zakresie przez nie poniesionym.

SSR Krzysztof Kaźmierski

Sygn. akt IV RC 295/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 kwietnia 2017r., powód P. K. wniósł o uchylenie z dniem wniesienia pozwu obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej K. K. ostatnio orzeczonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 stycznia 2005 r., w sprawie o sygnaturze akt I C 1694/03.

W uzasadnieniu tego pozwu wskazano przede wszystkim, iż według wiedzy strony powodowej, pozwana jest już osobą dorosłą, mogącą się samodzielnie utrzymać.

Na rozprawie z dnia 11 września 2017 r. pozwana K. K. wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwana K. K. jest córką powoda P. K.. Pozwana ma 26 lat, urodziła się (...) w P..

Ostatnio obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanej został ustalony w dnia 27 stycznia 2005 r. (K. K. miała wówczas niespełna 14 lat) wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. akt I C 1694/03 na kwotę po 1400 zł miesięcznie.

W 2005 r. pozwana K. K. zamieszkiwała razem z matką w P. przy ul. (...). W skład kosztów jej miesięcznego (łącznie 2300 zł) utrzymania wchodziły koszty:

- szkoły - 160 zł,

- basenu – 320 zł,
- ubioru – 500 zł,
- wyżywienia – 800 zł,
- wyjazdów wakacyjnych – co najmniej 200 zł,
- udziału w kosztach mieszkania – 300 zł.

Matka pozwanej zarabiała wówczas około 4000 zł miesięcznie.

Powód P. K. zamieszkiwał w P. na os. (...). Prowadził własną działalność gospodarczą i z tego tytułu osiągał dochód w wysokości 4000 zł miesięcznie.

(Dowód: dokumenty w aktach sprawy I C 1694/03)

P. K. mieszka obecnie sam w mieszkaniu trzypokojowym. Na koszty utrzymania mieszkania wydatkuje miesięcznie: 680 zł na czynsz, prąd 125 zł, gaz 60 zł. Na swoje wyżywienie przeznaczają kwotę 300 zł miesięcznie oraz szacunkowo 100 zł na ubranie i środki czystości. Obecnie przebywa na zwolnieniu chorobowym i osiąga z tego tytułu świadczenie w wysokości 4000 zł miesięcznie. Oprócz pozwanej posiada na utrzymaniu dwójkę dzieci z partnerskiego związku, na które płaci alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie na każde z dzieci.

(Dowód: zeznania powoda – k. 36)

K. K. ukończyła gimnazjum w roku 2007. W tej szkole powtarzała klasę trzecią. K. K. ukończyła w dniu 26 stycznia 2013 r. (...) Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych. Powodem tak późnego ukończenia szkoły były problemy rodzinne. W roku 2013 poszła do szkoły policealnej jako technik administracji i szkołę tę ukończyła w roku 2015. Następnie poszła do kolejnej szkoły policealnej, którą ukończyła w roku 2017. Zajęcia w tej szkole miała w weekendy. Z dniem 1 września 2017 r. pozwana rozpoczęła naukę w Szkole Policealnej – w trybie zaocznym - na kierunku informatyka. Planowany termin ukończenia szkoły to czerwiec 2019 r.

K. K. ma utrzymaniu trzyletnie dziecko – nie ustalono wobec niego ojcostwa. Dlatego pozwana nie otrzymuje na dziecko alimentów. Jej jedynym dochodem to zasiłek „500+” i zasiłek rodzinny. Pozwana nie potrafi powiedzieć, dlaczego nie pracowała. Nie szuka pracy. Jest osobą zdrową. Jej dziecko od września 2017 r. uczęszcza do przedszkola w ramach godzin bezpłatnych. K. K. zamieszkuje u matki wraz ze swoją siostrą i dzieckiem. Na wyżywienie powinna przeznaczać ok. 300 zł miesięcznie, na ubrania i środki czystości około 200 zł miesięcznie. Na telefon komórkowy przeznacza 30 zł miesięcznie. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 1000 zł miesięcznie. K. K. na utrzymanie swego dziecka przeznacza około 350 zł miesięcznie.

(Dowód: świadectwo szkolne – k. 8-9, zaświadczenie – k.53, zeznania pozwanej – k. 37)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów urzędowych, a także prywatnych oraz zeznań stron i okoliczności w sprawie niespornych.

Uzyskane w sprawie dowody z dokumentów urzędowych ze względu na ich urzędowy charakter Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Pochodzą one od uprawnionych organów i instytucji, wydanych w zakresie przysługujących im kompetencji. Autentyczności oraz prawdziwości zawartych w tych dokumentach treści nie kwestionowała w trybie art. 252 k.p.c. żadna ze stron. Również Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do podważania i konieczności sprawdzania ich prawdziwości oraz faktów, które stwierdzały te dokumenty, w związku z czym mogą stanowić obiektywny i rzetelny materiał dowodowy. Dokumenty te korzystają z domniemania ustanowionego dla nich w kodeksie postępowania cywilnego – art. 244 kpc. Podkreślić należy, iż w części stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone do sprawy dokumenty prywatne, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała w trybie art.

253 k.p.c. Zgodnie z normą art. 245 k.p.c. Sąd przyjął, iż dokumenty te stanowią dowód, że osoby na nich podpisane złożyły oświadczenie o treści tam zawartej i zgodnie ze swoją wolą, w tym zakresie też strony nie zgłosiły żadnych zarzutów (zastrzeżeń).

Sąd uznał w całości za wiarygodne zeznania stron, które w żadnym zakresie nie były sporne.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną powództwa P. K. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego stanowią przepisy art. 133 § 1 w zw. z art. 138 kro oraz art. 133 § 3 kro.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z jego treści wynika, że Sąd tylko wtedy zmienia wysokość świadczenia, gdy jest to uzasadnione zmianą stosunków stanowiących podstawę ustalenia renty alimentacyjnej w dotychczasowej wysokości. W żadnym razie nie jest to weryfikacja, czy ponowna ocena już zasądzonych alimentów.

Na podstawie powyższych przepisów obowiązany do alimentacji ma prawo żądać uchylenia obowiązku alimentacyjnego wobec uprawnionego z tego tytułu dziecka, gdy jest ono już w stanie samodzielnie się utrzymać, a nie znajduje się w niedostatku, bowiem rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych wobec dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z definicji obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka (utrzymanie i wychowanie) wynika, że obowiązek ten ustaje dopiero wówczas, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową, co z reguły łączy się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej, przy czym oczywistym jest, iż nie można powyższego oczekiwać od małoletniego dziecka. Możliwość podjęcia pracy zarobkowej nie może być jednak rozważana w oderwaniu od osobistej i życiowej sytuacji danego uprawnionego, a przede wszystkim bez oceny kierunku i czasookresu podjętej edukacji, rodzaju zdobytego zawodu, możliwości na rynku pracy, wieku uprawnionego, starań uprawnionego do osiągnięcia zdolności do samodzielnego utrzymania się i stopnia wykorzystania w tym zakresie swoich możliwości, wiedzy i zdolności. Czas trwania obowiązku alimentacyjnego rodziców nie jest też związany ze zdobyciem konkretnego stopnia wykształcenia. Zależać będzie to od okoliczności konkretnego przypadku, a w szczególności tego, czy dziecko osiągnęło już kwalifikacje do podjęcia pracy, która zapewni mu odpowiednie utrzymanie. Często należy w takich przypadkach rozważyć czy stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych albo zdobywanie dodatkowych uprawnień nie prowadzi do niezasadnego przedłużania obowiązku alimentacyjnego rodzica. Z tej przyczyny w odniesieniu do dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, brać należy pod uwagę to, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14.11.1997, w sprawie III CKN 217/97, Prokuratura i Prawo 1998/28).

Natomiast art. 133 § 3 kro stanowi, że rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Przekładając powyższe rozważania na stan faktyczny niniejszej sprawy, należało uznać, iż powództwo P. K. skierowane przeciwko córce K. K. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego było w całości uzasadnione.

W dacie złożenia pozwu K. K. miała 26 lat. Mogła podjąć pracę co najmniej od roku 2015, albowiem uczyła się w studium policealnym w trybie zaocznym. Jest osoba zdrową i może pracować co najmniej za kwotę minimalnego wynagrodzenia. Ta kwota w całości wystarcza na jej utrzymanie, albowiem winna na nie przeznaczać około 900 zł miesięcznie. Okoliczność, że posiada trzyletnie dziecko jest całkowicie bez znaczenia dla sprawy. Podkreślenia wymaga, że pozwana nie poczyniła żadnych starań dla ustalenia obowiązku alimentacyjnego od ojca dziecka. Sąd pozostaje obecnie na faktycznym utrzymaniu matki. Jednak jako osoba pełnoletnia winna lepiej zadbać o swoje sprawy życiowe.

Mając na uwadze kierunek i cały przebieg podjętej przez pozwaną edukacji, jej wiek (już 26 lat), mierny poziom starań uprawnionej do podjęcia pracy zarobkowej oraz fakt nieustalonego ojcostwa jej dziecka, to należy stwierdzić, że pozwana przy dołożeniu odpowiedniej staranności jest, ale również była w stanie samodzielnie się utrzymać.

W kontekście powyższych rozważań, w tym analizy stanu faktycznego sprawy, w szczególności w kontekście przytoczonych na wstępie orzeczeń Sądu Najwyższego i wskazań prawnych, Sąd stwierdził za uzasadnione uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda P. K. względem pozwanej K. K. z dniem 26 kwietnia 2017 r., tj. z dniem wniesienia pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w trybie art. 102 k.p.c., znosząc je wzajemnie pomiędzy stronami w zakresie już przez nie poniesionym.

SSR Krzysztof Kaźmierski